

Ճ Շ Մ Ա Ր Տ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը

գիծ) և ճշմարտութիւնը

(Յովհ. ԺԲ 38):

Պապեաստիկի Հռոմայեցի կոտավարիչը Պիղատոս, Հրեայ ժողովուրդին պնդումնէ՝ ըստ վրայ երբ ամբաստանեալ Յիսուսը կը դատէր, իմանալով թէ Քրիստոս աշխարհ եկած էր ճշմարտութեան համար վկայելու՝ հարցնուեալ էր. «Ի՞նչ է ճշմարտութիւնը», ըստ ան շէր պատասխանելու Յիսուսի պատասխանը ու շարունակած էր դատաւարութիւնը:

Պիղատոսի հարցումը հեռու էր արհաժամահանքի արտայայտութիւն ըլլալէ: Անոր բաղդած աշխարհային կեանքին մէջ բան մը կը պտտէր: Քրիստոսի հետ դէմ յանդիման զալով, ալլ բանին յայտնութիւնը տեսաւ: ան, բայց քաղութիւնը չունեցաւ. գոյն ըստանալու:

Պիղատոսի համար հարկ էր «ճշմարտութիւնը ծախած առնել» (Առակ. ԻԳ 23). ալլ իտեղով, եթէ ան թիկունք կանգնէր Յիսուսի, իր աշխարհային կեանքին մէջ ունեցած պարտաւորութիւնը բեցուցած պիտի ըլլար Քրիստոսով եւ ապահոված՝ վստահական ապրտանքով:

Դարեբերա ընթացքին, մտադրական անհատը տեսապէս փնտռած է ճշմարտութիւնը եւ ջանացած է բացատրել զայն: Ճշմարտութիւն ըսելով կը հասկնանք ծածկուած բաներուն երեւան գալը, զաղտնիքներուն յայտնութիւնը: Ալլ խօսքով, ճշմարտութիւն է այն՝ ինչ որ իրականութեան համապատասխան է:

Պիթակորաս թիւերու մէջ որոնած էր ճշմարտութեանց ակզբանքը, ան կը հաստատար որ թիւերու մէջ քողարկուած է իրա-

կանութիւնը: Պիղատոսի համար ճշմարտութիւնը կը կայանար աշխարհի ըմբռնումի ճշգրիտ զաղափարին արտայայտութեան մէջ: Քանի ճշմարտութիւնը կը բացատրէր ստաբիլայի մը մասին մեր ունեցած քաղափարին կամ ծանօթութեանց փորձառութեամբ: Իսկ, Հին կտակարանեան իմաստուններ ճշմարտութիւն ըսելով կը հասկընային իմաստութիւն, ողջմտութիւն եւ բարձր մշակոյթ:

Քրիստոնէութիւնը ճշմարտութիւնը կը տեսնէ Քրիստոսի մարդեղութեան եղելով թեան մէջ: Աշխարհի մէջ Աստուծոյ յայտնութեամբ, ճշմարտութիւնը ապրող իրականութիւնը դարձաւ: Ան որ կ'ընդունէ Քրիստոս, ընդունած կ'ըլլայ անդրադոյն եւ վերջնական ճշմարտութիւնը:

«Եւ եմ ճշմարտութիւնը» պատգամած էր Յիսուս, քանի որ Ինքն էր հոգեկան եւ իմացական այն լոյսը, որուն միջոցաւ միտքն կ'արող ենք ըմբռնել ու հասկնալ կեանքի իմաստը եւ տեղեկքը զաղտնիքները: Աստուծային իմանալի լոյսին շնորհիւ կրնանք թափանցել տեսանելի աշխարհներու իրականութեանց եւ իտրհուրդներու յայտնութեանց:

Յիսուս կ'ըսէր. «Որ ամեն զճշմարտութիւն քալ առ լոյսն»: Այն անձը որ լոյսի մէջ կը բնակի, հրաժարած կ'ըլլայ խաւարէն: Ան կ'ողողուի բանականութեան ճշմարիտ լոյսով: Ժան-Փաղ Ռուսոյի վկայուած թեմբ, «ճշմարտութիւնը բանականութեան աչքն է, առանց անոր մարդ կոչը է՛ւ, մըլճմարտութիւնը Քրիստոսէ ծագած լոյսն է:

որ երջանկություն եւ ուրախութիւն կու տայ մեր Հողիին:

Ճշմարտութիւնը ոչ մըն է որ մեզ կ'ազատագրէ մեր մեղքերէն ու մոլութիւններէն: Ան Հիմնովին կը փոխէ մեր մտածելակերպը, կենցաղը եւ կեանքի հանգէպ մեր կեցութեամբ: Ճշմարտութիւնը կ'ազնուականացնէ մեր հոգին ու կը սրբացնէ մեզ: Մեր անձերուն փրկութիւնը կ'իրագործուի ճշմարտութեան շնորհիւ: «Աստուած կ'ուզէ որ բոլոր մարդիկ փրկուին ու ճշմարտութիւնը ճանչնան» կ'ըսէ Պօղոս (Ա. Տիմ. Բ. 4):

Քրիստոսէ առաջ շատեր խօսած էին ճշմարտութեան մասին, սակայն անոնցմէ ունէ մէկը չէր մարմնաւորած ճշմարտութիւնը: Աստուած իր Միածին Որդին աշխարհ զրկեց որ ճշմարտութիւնը ցոյց տայ մարդկութեան:

Մեծ խորհողներ ուսուցած էին բարոյական ճշմարտութեան մասին, իսկ Յիսուսի ուսումները թէեւ բարոյականութեան լերումը եղան, բայց աւելին՝ իրմով հաստատուեցաւ բարոյական կատարելութեան իրողութիւնը: Յիսուս մեզ եւս կը հրաւիրէ վկայելու սոյն ճշմարտութեան երբ կ'ըսէ. «Եթէ դուք իմ խօսքիս մէջ կենաք ճշմարտապէս, իմ աշակերտներս պիտի ըլլաք, եւ ճշմարտութիւնը պիտի գիտնաք, եւ այն ճշմարտութիւնը ձեզ պիտի ազատէ» (Յովհ. Բ. 31-32):

Ճշմարտութիւնը Աւետարանին անգին մարգարիտն է որ գիտակից քրիստոնէան կ'ըզձայ ունենալ իր կեանքին ամբողջական ուժովը: Պօղոս Առաքեալ, Փիլիպպեցիներուն գրած թուղթին մէջ կը խոստովանի թէ ինք որքան բան զոհած էր ճշմարտութիւնը գիտնալու համար: Ս. Օգոստինոս երկար տարիներու փնտռումէն ետք, ճշմարտութիւնը գտած էր փորձառութեամբ եւ խրատած. «Ճշմարտութիւնը դուրս մի՛ փնտռէք, այլ ձեր մէջը, որովհետեւ ճշմարտութիւնը մարդու ներսն է եւ անոր հոգիին մէջ կը բնակի»: Ուստի, երբ մեր հոգին Աստուծոյ բնակարան դարձնենք, ճշմարտութիւնը զտաք կ'ըլլաք:

Միայն ճշմարտութիւնը դնելը բաւական չէ, հարկ է նաեւ պահպանել զայն:

Կը պատմուի թէ արձանագործ մը ուրախ է ճշմարտութիւնը արտայայտել կնոջ արձանի մը կերպարանքով: Ան կը քաշուի իր աշխատանոցին մէջ եւ հակառակ ցուրտ օդին անընդհատ կ'աշխատի ճշմարտութիւնը նիւթին մէջէն ցուցնելու գաղափարը իրագործելու համար: Արուեստագէտը տըքնաջան աշխատանքէ ետք կ'աւարտէ արձանը ու կը յաջողի մարմնացնել ճշմարտութիւնը: Նորակերտ թաց կուէ արձանը հնթակայ էր ճեղքուելու: Արձանը սոյն վըտանգէն պահպանելու մտահոգութեամբ, արձանագործը կը մերկանայ իր հագուստներէն ու կը ծածկէ զայն՝ տաք պահելու համար: Յաջորդ օր, արձանագործին բաւականը կը քողագործեն արձանը ու կը սքանչանան անոր արտայայտիչ ճշմարտութեան գեղեցկութեան: Երբ դայն կերտողին կը մօտենան շնորհաւորութեան համար, ցուրտէն սառած կը գտնեն անոր մարմինը: Արձանագործը ցրտամահ եղած էր իր մտքին յղացած «ճշմարտութիւնը» պահպանելու համար:

Այն անձը որ ճշմարտութիւնը իր կեանքի սկզբները կը դարձնէ ու ճշմարտութեամբ կը գործէ, հակամէտ է թշնամութեան եւ հալածանքի: Նախապաշարեալ միտքեր որոնք խաւարի մէջ կը գործեն, կը հարածեն ճշմարտութիւնը՝ որպէսզի իրենց մութ գործերը երեւան չելլեն: Անոնք ճշմարտութեան լոյսը կը յաջողին ժամանաւ կաւոր կերպով խտրանել, բայց ի վերջոյ ճշմարտութիւնը կը յաղթանակէ ժամանակին միջոցաւ: Այս ուղղութեամբ որքան ճիշդ են Պօղոսի խօսքերը երբ կ'ըսէ, թէ «ճշմարտութեան դէմ բան մը չէք կրնար ընել, հապա ճշմարտութեան համար» (Բ. Կորնթ. ԺԳ. 8):

Քրիստոս ճշմարտութեան սիրոյն հաւրածուեցաւ խաւար Հողիներու կողմէ: Ան առանձինն պաշտպանեց ճշմարտութիւնը եւ ապրեցաւ միայն ճշմարտութեան համար: Ան գիտէր որ ժամանակը պիտի դար, երբ

ճշմարտութեան համար խաշը պիտի հանուէր Իր երկրաւոր կեանքի վտխճանին: Ան Աստուծոյ ազօթեց եւ ըսաւ. «Ո՛վ Հայր, սրբէ՛ զանոնք Քու ճշմարտութիւնովդ, քանզի քու խօսքդ ճշմարտութիւն է ... անոնց համար ես իմ անձս կը սրբեմ, որպէսզի իրենք ալ ճշմարտութեամբ սրբացած ըլլան» (Յովհ. Ժէ 17-18):

Քրիստոս իբրեւ ճշմարտութեան ուսուցիչ ճանչցուած էր բոլորէն: Նոյնիսկ զայն հալածողներ կը խոստովանէին թէ «Անիկա ճշմարիտ վարդապետ մըն էր, Աստուծոյ ճամբան ճշմարտութեամբ կը սորվեցնէր, մարդու մը հոդ չէր ըներ, քանզի մարդոց երեսարայտութիւն չէր ըներ» (Մատթ. ԻԲ 16): ● Քրիստոս ճշմարտութեամբ պործեց, ճշմարտութիւն վարդապետեց, եւ ասանաժախի իմանալի լոյսով պատեց մարդոց հոգիները:

Ներկայիս, որքան տակաւ կ'երեւի թիւր

այն քրիստոնէաներուն, որոնք հետամուտ են նմանելու Քրիստոսի եւ մարմնաւորելու ճշմարտութիւնը: Գժուճ հաշիւներ, անձնական շահեր պատճառ կը դառնան մեզի որ տեսնելով հանդերձ ճշմարտութիւնը, զայն սնտեսներ Պիղատոսի նման: Պիղատոս փոխյաւ ճշմարտութեան կողքին դիրքաւորուելու և մարդկութիւնը զինք ամբաստանեց ճշմարտութիւնը ոտնակոխած ըլլալուն համար: Ժամանակը երեւան կը հանէ մեր շար մտածողութիւնները եւ խաւար գործերը: Պիղատոսի նման ճշմարտութիւնը անտեսելով՝ յմեծենք զԱստուած. ընդհակառակը, մեր բարիքին եւ յաջողութեանց համար բղձանք ճշմարտութիւնը եւ խոր համոզումով Սաղմոսերգուն հետ աղօթենք. «Առաքեալ, Տէ՛ր, զլոյս քու եւ զօճը՝ մարտութիւն քո, զի առաջնորդեսցեն ինձ, եւ հանցեն զիս ի լեռոն սուրբ եւ ի յարկս քո» (Սաղմ. ԽԲ 3):

ԲԱՆԳԷՆ ՎՐԴ. ԹՕՓՃԵԱՆ